

Dues **veus** més a la Catalunya Nord

Les manifestacions de les dues candidates catalanistes han agitat el panorama polític de la Catalunya del Nord. Marie-Claude Grégoire ha protagonitzat la primera sorpresa de la campanya electoral anunciant la seva dimissió del Partit Socialista; ara la batllessa de Salses serà cap de llista d'Esquerra Republicana de Catalunya en les eleccions regionals. La seva frase –"Sóc més catalana que socialista"– va fer efecte, tant com les declaracions de la candidata d'Unitat Catalana, Virginie Vergès-Barre, per a qui el departament dels Pineus Orientals ha de desaparèixer.

A més de tenir la llengua ben penjada, cosa que va sorprendre els periodistes, poc habituats a sentir aquest to en política local, les dues dones tenen en comú el fet de pertànyer a famílies rosselloneses de renom. Marie-Claude Grégoire és neboda de l'escriptor Arthur Conte, i Virginie Vergès-Barre, la filla del cantautor Jordi Barre.

Totes dues, justament perquè són dones i de famílies conegudes, tenen el perfil perfecte per aspirar a un càrrec en qualsevol formació política. Marie-Claude Grégoire reconeix que la seva carrera al Partit Socialista hauria estat molt més senzilla. Només hauria tingut d'haver esperat el seu torn, callada, fins que el PS necessiti un candidat de sexe femení. Per la seva banda, Virginie Vergès-Barre també diu que si tenia ambicions polítiques només li hauria calgut adherir-se a l'UMP, el principal partit de la dreta francesa, i esperar amb paciència.

A la Catalunya del Nord, com a la resta de l'estat francès, les dones tenen en política solament un paper anècdotic. Entre les llistes de candidatures a les eleccions dels consellers generals trobem dues dones a la dreta i cap a l'esquerra en els 16 cantons. En les eleccions dels consellers regionals, que se celebren també al mes de març, s'aplica la llei de paritat entre els dos sexes, però les dones ocupen posicions endarrerides a les llistes.

Marie-Claude Grégoire explica que el que ha motivat el seu canvi de partit és, per sobre de tot, la voluntat de ser acti-

Virginie Vergès-Barre: "Els 31 membres del Consell General elegits no prenen cap decisió important, discuteixen per saber quants diners han de donar a tal o tal altra associació. És simplement ridícul i, sobretot, costa molt car a la col·lectivitat."

Marie-Claude Grégoire: "El ciutadà mitjà no coneix pas els partits catalanistes, als quals hom pot retreure la manca de pedagogia. Crec que si volem créixer hem de fer sobretot un gran treball d'informació."

va: "No interessem a París, tot just si saben que existim, però no interessem tampoc a la regió. La situació econòmica és extremament preocupant, tots els paràmetres ho diuen, l'atur, una renda per habitant molt feble... i sobretot veiem poques possibilitats per millorar la situació."

La batllessa que ha fet de Salses el primer municipi catalanista a tota la Catalunya del Nord encapçalarà una llista que vol accedir als seients del Consell de la regió de Llenguadoc-Rosselló. Segons Marie-Claude Grégoire, les dones no veuen la política com un mitjà d'accedir a funcions honorables, sinó com un instrument que ha de servir per a millorar la vida de la gent: "Això –explica– ho han perdut de vista els polítics, que només pensen en llurs carreres. M'havien dit que potser estaria mal vist, mal acceptat pel partit que deixava. M'ho he pensat molt de temps. Crec que tenii més coses a fer, fins si cal prendre un risc, enlloc d'esperar anys al Partit Socialista."

Del seu costat, Virginie Vergès-Barre ha criticat durament el seu futur adversari en el cantó de Tuïr. En l'anunci de la seva candidatura al Consell General,

l'única candidata que presenta Unitat Catalana ha fet al·lusió als càrrecs acumulats per l'actual conseller d'aquest cantó de les Aspres. René Olive (PS) és a l'encop conseller general, batlle, president del SIVOM, president de la comunitat de comunes dels Aspres... Unitat Catalana demana que l'actual departament dels Pirineus Orientals esdevingui una regió diferent del Llenguadoc, cosa que donaria a Perpinyà els mateixos poders que Montpeller. Un dels arguments avançats és econòmic: un poder regional significaria també que els dividends no marxarien cap a París, des d'on mai tornen, sinó que serien injectats de nou en l'economia nord-catalana. "Mon pare diu que demà no podrà entrar més a l'església de Cotlliure perquè l'hauran venuda a anglesos o holandesos. No tinc res contra aqueixa gent, si compren és perquè tenen els mitjans financers que nosaltres no tenim, però aquí cada un ven el seu bocí per especular i guanyar quatre sous. No resta ni una casa per la mainada", es lamenta la candidata d'Unió Catalana.

Sebastià Girard